

מזמור ק"ז – מבנה ומשמעות

א	ה'דו לה' בי טוב	ב	כי לעולם חסדו:
ב	כי יאמרו גאולי ה'	ג	אשר גאלם מיד צר:
ג	ומארצות קבצם		ממזרח וממערב מצפון ומנים:

פתיחה

ארבעה סיפורי הצלח

	א. הולכי מדבר (ד-ט)	ב. בית האסורים (י-טז)	ג. חולים (יז-כב)	ד. יורדי הים (כג-לב)
1	ד תעו במדבר בישיון דרדך עיר מושב לא מצאו: ה רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף:	י ישבי חשף וצלמות אסירי עני וברזל: יא כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: יב ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר:	יז אולים מדרף פשעם ומעונתיהם יתענו: יח כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות:	כג יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים: כד המה ראו מעשי ה' ונפלאותיו במצולה: כה ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: כו יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: כז יחוגו ויגעו כשכור וכל חכמתם תתבלע:
2	ו וינעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יציקם:	יג וינעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם ישיעם:	יט וינעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם ישיעם:	כח וינעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם ישיעם:
3	ז וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב:	יד יוציאם מחשף וצלמות ומוסרותיהם ינתק:	כ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:	כט יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: ל וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם:
4	ח יודו לה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:	טו יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:	כא יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:	לא יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
5	ט כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב:	טז כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע:	כב ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה:	לב וירממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו:

חתימה

לג	ישם נהרות למדבר	ומצאי מים לצמאון:
לד	ארץ פרי למלחה	מרתת ישבי בה:
לה	ישם מדבר לאגם מים	וארץ ציה למצאי מים:
לו	וישב שם רעבים	ויכוננו עיר מושב:
לז	ויזרעו שדות וישעו כרמים	ויעשו פרי תבואה:
לח	ויברכם וירבו מאד	ובהמתם לא ימעייט:
לט	וימעטו וישחזו	מעצר רעה ויגזו:
מ	שפך בוז על נדיבים	ויתעם בתהו לא דרדך:
מא	וישגב אביון מעוני	וישם פצאן משפחות:
מב	יראו ישרים וישמחו	וכל עולה קפצה פיה:
מג	מי חכם וישמר אלה	ויתבוננו חסדי ה':

מזמור ק"ז - מבנה ומשמעות

פתיחה	א הודו לה' כי טוב כי לעולם תסדו:
	ב יאמרו גאולי ה' אשר גאלם מיד צר:
	ג ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים:

ארבעה סיפורי הצלה

	א הולכי מדבר (ד-ט)	ב בית האסורים (י-טז)	ג חולים (ז-כב)	ד יורדי הים (כג-לב)
1	ד תנו כמדבר בשימון דרוך עיר מושב לא מצאו: ה רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעשף:	י ישבי חשף וצלמות יא כי המרו אמרי אל יב וכנע בעמל לבם בשלו ואין עזר:	זי אולים מדרו פשעם ומעונותיהם יתענו: יח כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות:	כג יורדי הים באננות עשי מלאכה במים רבים: כד המה ראו מעשי ה' ונפל אותיו במצולה: כה ויאמר ועמד רוח סערה והרומם גליו: כו יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: כז יחוגו ויגיעו בשכור וכל חכמתם תתבלע:
2	ו וצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יציקם:	יג וצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם:	יט וצעקו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם:	כח וצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יציקם:
3	ז וידריכם בדרו ישרה ללכת אל עיר מושב:	יד יוציאם מחשף וצלמות ומסודותיהם ינתק:	כ ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:	כט יקם סערה לרממה ויחשו גליהם: ל וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם:
4	ח יודו לה' תסדו ונפלאותיו לבני אדם:	טו יודו לה' תסדו ונפלאותיו לבני אדם:	כא יודו לה' תסדו ונפלאותיו לבני אדם:	לא יודו לה' תסדו ונפלאותיו לבני אדם:
5	ט כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב:	טז כי שבר דלתות נחשת ויכריחי ברזל גדע:	כב ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה:	לב וירממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו:

ג ישם נהרות למדבר	ומצאי מים לצמאון:
ד ארץ פרי למלחה	מרעת ישבי בה:
ה ישם מדבר לאגם מים	וארץ ציה למצאי מים:
ו וישב שם רעבים	ויכוננו עיר מושב:
ז וירעו שדות וישעו כרמים	ויעשו פרי תבואה:
ח ויברכם וירבו מאד	ובהמתם לא ימעוט:
ט וימעטו וישחו	מעצר רעה ויגון:
מ שפך בוז על נדיבים	ויתעם בתהו לא דרו:
מא וישגב אביון מעוני	וישם כצאן משפחות:
מב יראו ישרים וישמחו	וכל עולה קפצה פיה:
מג מי חכם וישמר אלה	ויתבוננו חסדי ה':